

ادر שני

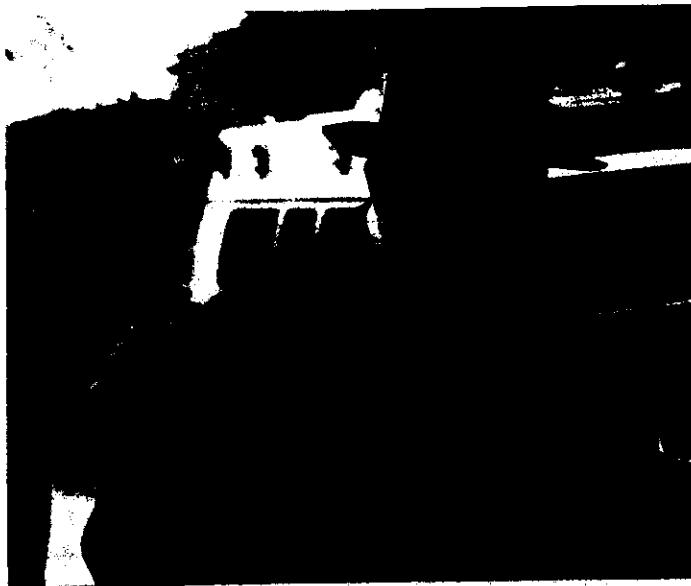
"משנכנס אדר מרבי בשמחה"

יום ה', ד' אדר"ש

בשעת קראת התורה עין הרבי בפרש"י בפרשת צו (פרק ז').

* * *

לקראת סוף השבוע, הגיעו הרב קטע משיחת ש"פ פקודי ואודות המלה מלכה של חברת "הצלחה". השיחה הוכנה ע"י "הנחות הת'"ו" והופיעה בפיו (באידיש).

האמבולנס של "הצלחה" בפתח "770"

יום א', ז' אדר"ש

הרבי נסע ל"אוהל".

יום ג', ט' אדר"ש

אורחים רבים חלו מגיעים היום ל"בית חיינו". הבולט שביניהם הוא ללא ספק ה"פרטיזן" – ר' זושא שי וילימובסקי אשר בסיסו כל תפלה מתחילה לשיר, והרבבי מורה בידו הקד' לחגברת השירה.

בלילה נערכה בביבוכנו"ס הגדול של 770 התוועדות חסידיים (ט' אדר"ש) הוא יומם בואו של הרבי הרי"ץ לאראה"ב בשנת ת"יש). הרבי כתוב קודם לכך רמן פלדמן מבולטימור במענה על הودעתו שתיערך התוועדות: "ויהי' שיהיא בתצלה רבה. אומיר עה"ז".

יום ד', י' אדר"ש

בבוקר הודיע הריל"ג שי למערכות של "הנחות", כי הרבי הורה

"אל תירא גוי", "עווצו עצה ותופר גוי", "יoud זקנה וגוי". וכן הניגון "וועיוואנט משיח נאו" – ניגון בשפת המדינה דוקא, שם היצה"ר – יכול לטען שאנו מבין אידיש, מכיוון שאינו מבין "אידישקייט" – גם הוא יוכל להבין את הניגון... ולסיים – בניגון "שיבנה ביהם"יק ב מהרה בימינו".

לאחר שהרב העכט סייס לתרגם את השיחה, הוסיף ובקש את הילדים שיקומו ויכריזו שהם מקושרים לרבי שליט"א, על דרך הכרזות ילדי ישראל בזמן מרדי – דבר שהבאה לשושעת הי'. הילדים קמו על רגליים והכריזו "לא נפרד מך לעולם, אנו עמק" – שלוש פעמים.

לאחר מכן ניגנו את הניגונים אותם ביקש הרבי שיישרו, והרבី מהא כפיים במהירות הולכת ונוברת.

לאחר מכן נתן הרבי חבילות של מטבעות בני עשר סענט למדריכים והמדריכות שיחיו, ע"מ לחלקם לכאו"א מהילדים.

יום ה', י"א אד"ש (תענית אסתר מוקדם)

לאחר שליחות וקריאת תהורתה נכנס ל"ג"ע התחתון" הר' י. שס-טוב, ושנה שם מספר דקוט.

لتפלת מנהה שהתקיימה בכיבתו'ג' הדגול, הגיע קהל רב. לאחר התפלה אמר הרבי שיחת "דברי כיבושין".

בפתח השיחה, אמר הרבי, כי כיוון שקביעות תענית אסתר השנה זו שווה לו של שנה שעברה, מיותר לחזור על הדברים שנאמרו אז ומסיבה זו הדפיסו את השיחה מחדש, כדי שיוכלו ללמד את הדברים מן הכתב, שהרי כידוע, "אותיות מחכימות". הרבי התעכט בעיקר על שני עניינים שיש בהם חידוש בשנה זו – קביעות תענית אסתר בשבוע של פרשת "צ"ו" ומה עוד בשנת העיבור.

במשך השיחה הבahir הרבי עד כמה יש להזהר שלא להגיע מתוך שמחת הפורים למצוות שיבור על איסורי תורה כלשון הרע, הוצאת שם רע ועלichert כמה וכמה הרמת יד.

בסיום השיחה עורר הרבי, שיש להזרז בהכנות לענייני הפורים באופן של "סדר מסודר".

יום ו' עש"ק, י"ב אד"ש

כשהגיע הרבי לבוקר ל-77 החזיק בידו גליל עטוף בנייר, כנראה הייתה זאת מגילת אסתר.

בחוץ עמדה קבוצת אורחים (מצרפת ואה"ק ת"ז) והרבី הגביה את ידו הק' לשולם.

כשיצא הרבי לנסוע לביתו – לפני הדלקת הנרות – עמד בחוץ אחד מזקנין אנ"ש מהא"ק, שהבריא ממחלה. הרבי פנה אליו ואמר "ברוך רופא

להודיעו מחדש את השיחה שנאמרה בתענית אסתר דASHTEKD, ושיכררו זאת עוד לפני התענית – במחoir הכהן.

ואכן, עוד לפני תפלה ערבית נמכרו ההנחות באידיש, בליה"ק, ובאנגלית במחoir של 5 סענט בלבד.

* * *

אח"צ התקיים ב-777 כינוס ילדים. בשעה 00:2 נכנס הרבי לתפלת מנהה עם הילדים. לקידש יתום נעמד אחד הילדים ליד החוץ ואמר גם הוא קדיש יתום. הרבי הפנה אליו את מבטו ולא גרע ממנו עין במשך כל זמור אמרת הקדיש. גם לאחר מכן כשניגנו "אל תירא גוי", החביט אליו הרבי, וכן בחלק מקדיש דרבני' שלஅחריו.

לאחר מכן אמרו הילדים את שנים עשר הפוסקים, כשהרבី מביט בכם וחוויך של הנאה נסוך על פני קדשו. הרבי אמר שלוש שיחות (כשבין שיחה לשיחה מתרגומים, כרגיל, הריי'י העכט, את הדברים לאנגלית).

בפתח השיחה הראשונה אמר הרבי, שאף שהסדר הקבוע הוא לבאר תחילת את התורה הקשורה ליום שבו מתקיים הכנס ואח"כ את ההוראה הקשורה לימים הבאים, הרי כיון, שהכנס קשור עם פורים, ישנה את הסדר ויתחיל בענייני פורים. וזאת הן מושום שבפורים המנהג לשונות במלבושים ומסכות, והן מכיוון לצרכיים "לחטוף" ולדבר מיד אודות עניין של שמחה.

במשך ביאור הרבי את ההוראה מימי הפורים, שע"י הנוגנות של ילדי ישראל ברוח התורה נتبטלת גזירת המן. הרבי הזכיר את הסיפור אודות שלושת הפסוקים שאמרו התינוקות למרדי – "אל תירא", "עווצו עצה וגוי" – "יoud זקנה וגוי", פסוקים שהיוו תשובה ניצחת למזימות המן. הרבי הסביר כי שלושת הפסוקים סימלו שלשה מצבים שונים שהיו במאורעות הפורים, וכשם שאוזי ה"חמן הרע הזה", כך יישנו גם היום "היצר הרע הזה" ויחסיר כיצד מהוים פסוקים אלו תשובה לטענותיו.

בשיחת השני הסביר הרבי את ההוראה מיום רביעי בשבוע, בו נבראו "שני המאורות הגודלים": גם כאשר נמצאים בלילה הגלות, כאשר מאיר רק "המאור הקטן", צריך יהודי לעשות כל התלוי בו ולהוסיף באור הקדושה כדי לבטל חשכתليل הגלות. כן ביאור הרבי את ההוראה משיעור חומש הימוי.

בשיחה השלישי אמר הרבי, כי כנהוג יסימנו גם כנס זה, בעניין של מעשה בפועל ויינתנו מטבחות לצדקה. ובהתאם למנהג ישראל, לחתתפני פורים ג' מטבחות של מחצית השקל, קיבל כל אחד ואחת שלוש מטבחות: א' – לצדקה, ב' – לצדקה הקשורה בפורים, ג' – לששות בו כתוב בעינוי – להשתמש בו לדבר טוב, כשר וקדוש. כדי להdagש יותר את עניין השמחה – אמר הרבי – יסתהים הכנס עם ניגוני שמחה החל מהניגון הקשור עם פורים

התחליל לנגן "וועי וואנטה משייח נאוי", והזוכה אודות אמיירת ברכה אחרונה. בין השיחות הורה מספר פעמים לר' זושא וילימובסקי לומר "לחיטס".

מושש"ק, ליל פוריט

لتפלה ערבית ייד הרבי, שכבידו המגילה — בתרתיק של כסף. על הסטנדרט של הרבי הותקן לח עץ גדול מכוסה במפה — עליו הינה הרבי את המגילה.

במקומות שמכיתם חמן, הכה הרבי ברגלו השמאלית. בכניסת הרבי לביבמ"ד ובצאתו שר כל הקהל "ויהי ביום אחזורוש", כשהרבי מורה בידו הקני להגברת השירה.

בחג הפורים מתפלל הרבי גם תפלה שחרית הציבור

יום א', י"ד אדר"ש — פוריט

תפלה שחרית נכנס הרבי מעוטר בטלית ותפלין ובידו המגילה. עלה לתורה לשישי, וחוזר למקומו (שם נשאר כל זמן קריאת המגילה). כשלשה הרבי לחדרו חיכה ע"י "ג"ע התחתון" הרב ויחיאל מלוב מריאון לציוו (באיה"ק), ומסר לרבי את מפתח העיר אותו שלח ראש עיריית רاسل'יצ'.

במפגש הבוקר שלח הרבי (ע"י המזכירות) "משלוח מנות" להרב ישעיה מטלין (כהן), הרש"ד ריאיטשיך (לווי) ולהרב חודוקוב (ישראל). כמו"כ נמסו ל"ג"ע התחתון" הרמ"פ כא, הר"מ מענטליך והר"מ גורונר וקבלו מהרבי כסף

חולים".

* * *

לקראת שבת קודש הופיע גליון ראשון של "הערות התק' ואנ"ש — 777", אחרי שזמנן רב חלה הפסקה בהופעתו. לעומת עתה יצא הגליון AGAINST השבעיים.

ש"ק פ' צו — שבת זכור, י"ג אדר"ש
כשחזר הרבי למקוםו אחר קריית ההפרטה, נעצר ליד אחת השלחנות
והסיר בגד שהיה מונח על ספר (חומר או סיור) והניחו על השולחן.
1:30 — התווודות.

בשיחה הראשונה ביאר הרבי את ההוראה מפרשת זכור — הרבי
הסביר, כי משמעות המילה "זוכר", באופן כללי, שעל יהודי לזכור כי נברא
ע"י הקב"ה כדי לשמש את קונו ואילו אח"כ בא הפירות "את אשר עשה לך
מלך" — שלילת המצויאות של "לעומת זה", בדומה לציורי "אנכי ה'
אלקן" שאחריו בא "לא יהיה לך...".

בשיחה השני אמר הרבי שאת העניים האלו יש לקיים, כהוראה פרשת
השבוע, באופן של "צוי", שמשמעותו: זידות מיד ולדורות. הרבי הסביר שזו
הסיבה שחוורים שוב על הדברים שכבר נאמרו בשנה שעברה, ובפרט שישנים
כלו שאינם זוכרים מה שדובר אז או שלא שמעו זאת מלבתילה מפני
שנרדמו באמצע התווודות....

בהמשך השיחה, הזוכה הרבי את ההוראה שתת העיבור, חיבור שני סוגים
העובדת של "חמה" ו"לבנה" וקיים זאת לעניינו של פורים.

השיחה השלישי נסבה אודות "שבוע האשה היהודיה", המתקדים
בימים אלו, הרבי דיבר במלצת נשי ישראל — מעלה המודגשת בשם המגילה,
הנקראת על שמה של אסתר. הרבי הדגיש את חשיבות תפקידה של האשה,
הקובעת את האורורה וההנוגה בבית — לדאג שכל ענייני הבית יהיו בתכלית
הקדושה. כן דיבר הרבי אודות קיום מצות "פרו ורבו" לא "חשובות"
ו"פשטיילאך".

מאמר (כעין שיחה) דיה "זוכר את אשר עשה לך מלך".
בשיחה הרביעיתسئل הרבי בפרש"י עה"פ "לא יניח ממנו עד בוקר" (ז),
טו) וכן אודות פרש"י על המילה "צוי" (שמדובר באמון כבר עליו פעם בארכיות,
אך ישים פרטים שלא נתבארו אז). כןسئل בלקוטי לו"י'צ על הזהור. בסיום
השיחה עורר הרבי לנצל את השעות הספרות שנותרו כדי להשתדל שענייני
הפורים יגיעו לכל בניי "מנער ועד זקן טף ונשים".
בשיחה החמazonה ביאר הרבי את העניינים בפרש"י ובלקוטי לו"י'צ,
ולאחר מכן הורה לש"ץ שי לנגן "ויהי רצון כו' שיבנה בהמא"ק". אח"כ

ע"מ לחלקו כמתנות לאביווים. תפלה מנהה התקיימה בבייחנ"ס הקטן, והרבى התפלל בצד דרום (ככל "מנחה" בשבת קודש). לאחר התפלה נכנס הרבי לחדרו וכעבור זמן מה יצא ונסע לבתו. באתו חילק מטבחות צדקה לילדיים רבים ואך למספר נשים שהושיטו ידים. הרבי חזר מביתו אחרי שעשרה ושוב חילק מטבחות צדקה למספר בחורים שעמדו ליד הקופה (בכינסה הראשית של 770) וכן לזכירים הריל"ג ור' קלין שעמדו שם.

תפילה ערבית התפלל במקומו הקבוע ביוםות החול, עם כסא וسطענדר (ככל מוצש"ק), בתפילה נכח קחל קטן יחסית.

30:9 – התועדות. בפתח הדברים אמר הרבי שכפי מנהג ישראל "פותחין בברכה" ובאייר באירועים את משמעותה של הפתיחה בברכה.

בשיחה השניה, עמד הרבי על השאלה מדוע נקרים בתחילת המגילה ובסוף פרטיהם אודות מלכות אחשוורש כאשרו אינם נוגעים, לכוארה, לסיפור הנס: הרבי הקדים והסביר באירועים כיצד מציאותה של הבראה יכולה, המורכבת ממליונים רבים של כל פרטى הנבראים, משתלבת להרמונייה ושלימות אחת, מכאן, אמר הרבי, שגם אין מבינים את הכוונה בפרטים או במאורעות מסוימים, הרי ברור, שגם הם בהשגרה פרטית, וכי יש בהם כוונה עליונה. הרבי הסביר שכך גם פרטי המגילה, מהווים כולם שרשות אחת של מאורעות הקשורים זה לזה. הסיפור אודות גדולות מכלותו של אחשוורש מסביר את הרקע לנזירות המגן וסכנותה, בהיותו שר במלוכה שליטה בעולם כולו. הפרטיהם שבסיום המגילה מראים כיצד לא הסתפק מרדכי בהצלה היהודים, אלא דאג להשלמת סדר וחוק בעולם כולו, בהוואה מכאן, שאסור ליהודי לשכוח שיש מסביכו עולם שלם, ועליו להשפיע ולעשות להטבת המכב בעולם.

בשיחה השלישי, ביאר הרבי את ההוואה מהנהגו של מרדכי שישב בשער המלך. אגב הזכרת "דינה דמלכotta דין", התייחס הרבי למזה שהזכיר בתהמודות ש"פ" כי תשא" אודות המעלת שבחדפסת התניא במדינה שלימה – ברזיל – והוא או שהמקור לכך הוא הפסוק: "מדינה מדינה כתבה". הרבי אמר כי לפלא הדבר, כיצד לא התעורר אף אחד לשאל מודיע לא הוואה ההלכה הפשה: דינה דמלכotta דין!! הרבי הסביר, כי הסיבה שלא הזכיר אז עניין זה, היא על דרך הסיפורים בגמרה אודות תנאים שאמרו דברים תמהימים כדי להגיד את התלמידים או כדי לעורר את הציבור שהתמנם... הרבי הוסיף, כי העובדה שמצוינו כבר בדורות קודמים שאנשים, הגדולים מאננו, נמנמו בשעת הלימוד, יכולה לנחנס אותנו מעת...

בשיחה הבאה עמד הרבى על העובדה שקביעות פורטים בשנה זו, שווה בכל הפרטיהם לתקופה המקבילה בשנת ת"ש בה התחלתה עבדותו של הרבى הריאי"ץ נ"ע בארכ"ב. הרבى הסביר את הנΚודה המשותפת. בסיסו הורה הרבى להדפיס מחדש את המאמר הראשון של הרבى ריאי"ץ נ"ע בארכ"ב, ד"ה בלילה ההוא – ת"ש, במשך שושנ"פורטס. לאחר מכן הורה לשיר את הניגון שלפני המאמר, ואמר מאמר ד"ה "בלילה ההוא נדדה שנת המלך".

בשיחה החמישית, ביאר הרבى את העינו המיוחד **שבכתיבת המגילה** ביחס לשאר נבאים וכותבים, ע"פ נגלה. לאחר מכן הזכיר אודות המגבית ל"קופת רבנו". בז' הקהיל חולקו מעטפות עברו המגבית.

בשיחה הששית, דיבר הרבى בכאב רב ובAMILIM קשות וחיריפות, אודות גזירת חוק "מיhiro יהודוי". הרבى אמר, כי הדבר נגד את השכל הבריא, שהרי לא קיימת ذات בעולם שתסכים לרשום אדם, ממשטייך אליה, אלא שיעשה מעשה המתאים לדרישותיה. ואילו לפי חוק זה, די בכך שיכתב על פיסת נייר שאדם מסוים הוא יהוד, כדי שיופיע לו תעודה באוטיות מרובה, בשם כלל ישראל כביבול – שהוא יהוד. הרבى עמד על גודל חילול הי' שבדבר, בדומה לגזירות היוונים "כתבו לכם על קרן השור שאלו לכם חלק באALKI ישראלי" – גזירה שעליה מסרו יהודים את נפשם. הרבי הסביר, כי אכן חמור הדבר שבעתיים, מושום שמדובר על קבלת "חוק" רשמי שתוכנו – אי הכרה בהלכה נתנתה מלאקי ישראל, ומושום שחולק זה התקבל ע"י יהודים – רחמנא ליצלו! נוסף לכך, אמר הרבى, אנו זו רק הכרזה חמורה לבעצמה, אלא בפועל ינס מקרים רבים ביזטר של רישום גויים כיהודים!

הרבי גם הסביר, כמה מגוחך הדבר, שמתiyrim לקלח חוק זה בשם שלוש מיליון יהודים הדרים באיה"ק, כאשר ההחלטה אינה תלוי בדעתם של חברי הכנסת, אלא ברגונים של מנהיגי המפלגות שקובעים את החלטתם בהתאם לחובונות אישיים ומפלגתיים. הרבי התבטא, כי בשנים האחרונות מכרו את כל ה"איידאליס" תמורה כסף וכבוד ואך אלו המתימרים ליציג את דת ישראל מוכרים את הדת"ת ובלבד שימושיו לשבת ליד "קערת הכסף"... הרבי התריע על כך שמאותה "קערת כסף" מחקקים כספים עבור כסויות של נזירים – עייז לכל הדעות, וauseי'ב נלחמים עד כדי מטירת נפש כדי שי'כסא' זה, המענייק בעלות על התפקיד של חלוקת הכספים, ישאר בידייו של היהודי דתי. תפקיד זה – אמר הרבى – חשוב להם כדי שיוכלו לחלק "שוחד" ולהפעיל לחץ על ראשי ישיבות שלא יפרשו מעתם על היצור לבטל את גזירת "מיhiro יהודוי", תוך איום שלא יועברו כספים לשיבוטיהם! הרבי אמר, שהדברים הגיעו עד כדי כך, שכן רב זקן ומוכבד, פוסק

לו בkowski "לחיים ולברכה".
בין אחת השיחות זיבר הרב עם הרבה שיעינגרטן מבורו-פרק, שאף מסר לרבבי מעטפה, אותה הכניס הרבית בתוכה סיידורו.
מיד לאחר התהווודות החלו בז'יעד להפצת שיחות להدافיס את המאמר "בלילה ההוא – ת"ש", ולקראת הבוקר היו הקונטרסיט מוכנים (כהוספה נדפס גם ה"יומן" המתאר את בואו של כי"ק הרב ריבי"ץ לאלה"ב).

יום ב', ט"ו אדר"ש

הרבי נסע ל"אוחלה".

יום ג', ט"ז אדר"ש

בשעה 00:08 בערב החלו להכנס האורחים שהגיעו לימי הפורים לייחדות כללית. לשם כך הוכן קודם לכך ביהכenis הקטן, והוציאו ממנו שלחנות וחספליים.

שעה קודם לכך הגיעו הריליג שי' שהרביה הורה כי השיחה תעבור בשידור ישיר לרוחבי העולם. גם בגביהם'ג הגדול למטה נאספו רבים מאניש והתי' לשמעו את השיחה.

בפתח הדברים, אמר הרב כי ישם החשובים כי מצד השינוי עניין ה"יחידות" – שבמקומות רבים קיבל את כאות' א' בפני עצמו – ננסים כולם ל"יחידות כללית" – יש איזה גרעון ח'יו. אך לאmittio של דבר לא זו בלבד שלא נרע מאומה, אלא יש בכך עילוי גדול ביותר הקשור עס תוקף ומעלת הציבור. הרב המשיך ואמר כי עילוי זה מודגש בבעונו מן התהווודות של ימי הפורים, בה מודגש עניין האחדות, וכן ייחו הדברים בהמשך לדבר בהთהווודות זו – נקודה בוגלה דתורה, נקודה בתורת החסידות ונקודה נוספת – הקשורה לצדקה.

לאחר שדיבר אודוט עניין בוגלה ובחסידות ועורר אודות "מעות חיטים" אמר הרב שיתנו לכ"א דולר בתורו "שליח מצוה" כדי שתתו לצדקה במקרים בוואו.

בסיום, חזר הרב על הוראותו מ Ashton אודות נסעה לכאנן לקראת הוצאות שתכנן להוציא עבור הנסעה, ובחצי השני ישתמש עבור תוספת הידור בעניין בפסח, את י"א ניסן – אמר הרב – יחוגג כאו"א במקומו.

לאחר מכן נתן לכל אחד ואחת שטר של דולר אחד.
בין האורחים, ניגש הרב זאלברשטין (רבה של קריית טבעון באה"ק) – שהכניס בובקו של אותו יום (ע"י הריליג) את ספר התניא שהודפס בעירו, ואת מפתח העיר – הרב הודה לו על התניא, המפתח ושאר הדברים הטובים שהביא, והוסיף שהכיר את אביו, ובירכו שי' היה "יפה כה הבן מכח

בישראל, חותם על מכתב למן תיקון חוק "מיهو יהודי", מצויים להעלים את המכתב, לא לשחו ולא לפרסמו מתוך פחד שהוא יפעל המכתב משהו!... הרב סיימס, שהיה ר' וכשם שהיה ביום החקם יונפהוק הוא", כן יהיה בימינו אלו וברגע כמיירה ממש יהי' "דבר ה' זו הלכה" באופן גלוי, עד שנבוא ל"דבר ה' זה הקץ" גאולה האמיתית והשלימה.

בשיחה האחרון שכנה עורך הרביה אודות המבצעים, שוב התՐיע על תופעות חמורות בהמשך לדברים בששחה הקודמת: אודות מבעצ"מ אהבת ישראל" אמר הרב שיחי רצון ותבטל מחשבות של אלו שבדי-בד עס מלוחמתם נגד תיקון חוק "מיهو יהודי", עוסקים הם בהפצת שנאת ישראל, ועד שלוחו שלוחים למדינות ש"מאתורי מסקן הברזל", לא כדי לחביא תשמישי קדושה ליהודים הנמצאים שם, אלא כדי לנסות להציג וללבות שם שנאת ישראל ע"י יצירת מחלוקת בישראל: בדברו אודות "מבעצ' חינוך" אמר הרב שיחנוך כשר באופן של "לא יסוף מזרעם" – אפשרי רק כאשר הכספי המשוקעים בחינוך אינם באים מכך מכך תמורה הווייתו על תיקוני חוקים חינוכיים כ"חוק ההפלות", "חוק חיטוטי שכבי" ו"חוק שבירת שבת" – כאן התבנאה הרביה: "עד שאסרו רב בעבור שמירת שבת..."; "מבעצ' תורה" – המשיך הרב – רק ע"י הפצת התורה האמיתית, "תורת השם" תורה נצחית אשר "לא תהיה מוחלפת" – לא תורה כזו אשר "בעצ' ישאל ומכלו גיניד ל'"... מכיוון שע"ז ו"מקול" אמר שדורש כס' לישיבה – איזי מוכר הוא את התורה ואת כל השيق ל תורה...".

בדבשו על "מבעצ' מזוזה" אמר הרביה, כי כאשר ישם מזוזות כשרות בפתחי כל חדרי הבית – איזי לא נכסלים בהתנדות לאלו העושים למען ביטול הגירה ד"מיهو יהודי"... משא"כ כאשר חסרה אצל שמרה זו, אם מפני שהמזוזה אינה כשרה, או מפני שהרסה מזוזה בכמה מפותחים הבית!... לאחר מכן הזכיר הרביה אודות ברכת אחרונה וחילק Dolrites לטniksteins. שנשג רמ"ג גראליק מה"ק וקיבルドולר אחד, ביחס עוד והרביה נתן לו כמה, וכשעמדו להה אמר לו הרביה: "דאש איזי ניט אויף מיטענעמעו – דאס איז צו טיילין דא" (= זה לא בשביב ללחחת, כי אם בכדי לחלק כאן). קודם זאתו כשהבידו המעלפה (של המגבית) התחיל הרביה לנגן "כי בשמחה תצאו".

קהל רב השתתף בהთהווודות ואורחים רבים, מהם רבניים ואישי ציבור, ישבו על הבמה שמאחוריו הרביה. בין הנוכחים היה המאמן ר' א.ס. אשר בין השיחות הי' מנופף בידיו להגברת השירה בחיות ובחתלהבות, והרביה נענע בראשו לאות שימוש בהתלהבות.

לר' זושא שי' וילימובסקי הפנה הרביה את מבטו מספר פעמים בין השיחות ולהלה אמר לרביה לחיים (כמ"פ אחרי סיום השירה), כשהרביה מшиб

האב" כפירוש הפשט, והפנימי של תורה החסידות.

אחרונים, ניגשו התלמידים הנוסעים — מחר — לאוסטרלי, והרבי אמר (ליריליג): "מסתמא וועלן זיין מארכון זיין דא נאך מנהה" (= מסתמא הם יהיו כאן מחר אחורי מנהה).

* * *

לאחר מכן נכנסה קבוצת בריה מצוחה וקורוביים ולאחורי קבוצת חתנים וכלה. לכל אחת מהקבוצות אמר הרבי שיחקה קצרה, בשל אחריה קיבל כל אחד מהโนוכחים שטר של דולר לצדקה.

יום ד', י"ז אדר"ש

לפני תפלת מנוח התקיימה בbihcenis הקטן התוועדות "צאתכם שלום" לתלמידים השלוחים הנוסעים היום לאוסטרליה. התוועדות הוללה ע"י הרב זושא וילומובסקי.

לאחר תפלת מנוח נכנסו השלוחים ל"ג"ע התחתון", הרבי בירכים ונתן להם שטרות לצדקה.

* * *

לאחר מכן נכנס ל"ג"ע"ת" הרה"ח רמי'ם גולדיק מה"ק הנושא היום אה"ק, ויצא כעבור דקות ספורות.

יום ה', ח"י אדר"ש

כשיצא הרבי מקראת התורה חיכה ליד "ג"ע"ת" הרוי גולדמאן (அஹீ אל האדמומי' מויזעהל) ואשתו. הלה הושיט את ידו לרבי וביקש ברכה "פואה שלימה", וגם אשתו אמרה משה לרבי. הרבי החזיר לו שלום ובירכו "ירפוא" בקרוב, ופסח כשר ושמח". לאחר מכן הם הזכירו את בנים וביקשו בורו ברכה. הרבי בירכים שיצנו לנדלו תורה לחופה ולמעשיים טובים. שעמד כבר בפתח "ג"ע"ת" — פנה וחושף שיכתבו בפקק את שמו ושם זמו, וימסרו במצירות.

כשנכנס הרבי לתפלת מנוח — לאחר שחילק מטבחות לצדקה לילדים עמדו בחוץ — נתן מטבחות גם לילד וילדה שעמדו בתוךbihcenis וסימן הם שייצאו החוצה ויתנו בקופה. התפללה כבר הchallenge, אך הדלת נשאהה תוחה עד לאחר שהילדים יצאו החוצה, שלשלו את המטבחות לקופה והזרוbihcenis.

ז"ק פ' שמיני — שבת פרה, ב' אדר"ש

שנכנס הרבי לתפלת שחרית, הודיע (ליריליג) שתהיה התוועדות. שסיס החזן "שיבנה בהמ"ק" (לאחורי בריתא דרי' ישמעאל, סימן הרבי י"ז) להמשיך בשירה משך זמן.

1:30 — התוועדות.

בשיחת הראשונה, ביאר הרבי את ההוראה מעניתה של פרה אדומה, המורה על גודל הירידיה ("יפרה") — למטה ממין המדבר; "אדומה" — מורה על גבורה ורוחינה) וכך לשחתה — צrisk שנן הכרוך הנזול לדמדת מדריגתו ולבאת אל מחוץ למchnerה. הרבי חסביר שמכאן יש ללמוד כי דוקא ע"י הירידיה מטה מטה, מגיעים לתוכלית העילי "אתהPCA חושא לנהורא", כפי שהדבר מתבטא בכך, שאפר פרה אדומה מטהר טומאתו של מת.

בשיחת השנייה הזכיר הרבי את המאורע שארע בעשרות באדר — הסיפור אודות חוני המangel, שבזכות תפילהו ותביעתו לקב"ה — ירדן נשים. הרבי אמר, כי ההוראה מכאן היא, שתפילהו של כל יהודי, מבלי הבט על מעמדו ומעמדו, צריכה להיות "כבן המתחטא לפני אביו" כתפילהו של חוני המangel, שכן כל יהודי הוא בבחינת בנו של הקב"ה.

כ להשלה להתוועדות פורים, ביאר הרבי את סיפורו הגمرا אודות רבה ור' זира שערכו سعودת פורים יחד ואז "קס רבבה ושחטי' לר' זира". הרבי אמר כי סיפור זה תמורה ביוטר: כיצד זה שחת רבנה את ר' זира ולו בסביב של שכנות? הרבי הסביר שכן שסיפורו מעורר תמייה גדולה, לא ביאר עניין זה להתוועדות פורים, שכן זו הועברה בכל התקשורת ותורגמה לשפט המדינה, גם עברו אליו הרוחקים מהבנה בתורה ולכן هي חשש שלא יתקבלו אצלם ביאור העניין... מסיבה זו, הורה גם הרבי, שכאשר יתרגםו את תוכן התוועדות לשפט המדינה ישמשו עניין זה. לאחר כמה דיאלוגים בפרטיו הסיפור הטוענים הבנה, הסביר הרבי, שרבבה גילתה לר' זира עניינים נעלמים ביותר מרוזי התורה, ומפני שלא היו לר' זира ה"כלים" הרואים לכך הגיעו ל"כלות הנפש" כפשוטו. הרבי הביא כדוגמה לעניין של "כלות הנפש" את הסיפור אודות ר' אברהם המלאך שמצא פעם את רבינו חזקון לאחר שלמדו עיו עמוק בחסידות כשהוא אוכל "ביגל" עם חמאה, ולהתמהתו של ר' אברהם המלאך השיב אה"ז שהרגיש בעת הלימוד שעוד מעט מגיע הוא ל"כלות הנפש" ולכן הוכחה לאכול "ביגל" עם חמאה, כדי להסביר את נפשו. הרבי קישר זאת גם לפ' השבעה בה מסופר אודות נדב ואביהוא שסביר מיתNESS היהתה — ע"פ ביאור אה"ח — בוגל דביקות העצומה בקב"ה. עניין זה נתברר בארכיות הרבה רבה בתוועדות זו ובאלו של אחריותו ולאחר מכן הופיעה בפני עצמה (בלה"ק), שיחקה אותה הגיה הרבי.

מאמר (כען שיחה) דיה "וידבר וגוי זאת חוקת התורה וגוי".

בשיחת הרבייעת של הרבייעל רשי"מ מודיע איינו מפרש עניין שלכאורה דרוש ביאור בפשותו של מקרא (יא, ואילך). בקשר ל"שבוע האשה היהודיה" שהסתומים בשבת זו, הסביר הרבי את הדגשת מעלהן של נשי ישראל, בפרשת פרה, ע"פ פרש"י: "משל לבן שפהה י"ז להמשיך בשירה משך זמן.

שטיינפ פלטין של מלך, אמרו תבוא אמו ותקנה הצואה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל". מכאן, אמר הרבי, שענין החינוך תלו依 בערך באם, שהיא הקובעת את אוירית הבית והנתגתו. לאחר מכן הביא הרבי שתי העורות מלוקוטי לוי"צ על הזוהר, והעיר כי צריך ביאור מה עניין בעבודת ה'.

בשיחה האחרונה באו הbialoים לעניינים בפרשת השבעה, ובלקוטי לוי"צ. בסיום השיחה, עורך הרבי אודות "מעות חיטים", ולאחר מכן התחיל לנגן "וועי ואנט משיח נאר". הרבי הורה לש"ץ שי לנגן "יהי רצון כו' שיבנה בהמ"ק", ולאחר מכן הזכיר אודות אמרית ברכה אחרונה. לפני שקס ממקומו, עורך שוכן אודות "מעות חיטים", והסביר שהזריזות בענין זה תחיש את הנאولة.

יום א', כ"א אד"ש

לפני תפלה ערבית נכנס אל הרבי חדב"נ הרש"ג ושהה שם מספר דקות. בצתת הרבי מחדרו הק' להכנס לתפלה ערבית, בירך במאור פנים בברכת מז"ט, חתן וכלה שהמתינו בדרכו.

מהיים והלאה מתקיים תפלה ערבית בשעה 00:00 (במקומות 45:6, מפני התאריכות הימים).

יום ג', ב"ג אד"ש

לפני תפלה מנהה נכנסו לג"ע התחתונו" ר' זושא וילימובסקי ומשפ', והרבנן נתן סידור לבנו התי' יוסף יצחק, שהחוננו נערךת הימים. בסיום תפלה מנהה, כשהתחיל ר' זושא לשיר "шибנה", הסתובב אליו הרבי וסימן בידו הק' להגברת השירה.

יום ד', ב"ד אד"ש

הרבי הגיעו מביתו ל-770 בערך. בכניסתו אמר מז"ט לר' ב.צ. שגולוב מלונדו, לבנו התחתון בתחילת השבעה.

שיצא לתפלה ערבית הורה, בהנפת יד, לשיר, ואך שנכנס לביהכניס הורה להגברת השירה. דבר דומה היה כשיצא הרבי לנסוע לבתו.

יום ה', כ"ה אד"ש

הרבי נסע ל"אוחאל".

* * *

בענה למארגני ה"מלוחה מלכח" שתיערך אייה במושב'יק זה לטובת בגין של "הכנסת אורחים" ומוקה המרכזיות של השכונה, ענה הרבי: "הזכרתי היום כ"ה אד"ש על הציון ויהר' שיהא בהצלחה".

יום ו', כ"ו אד"ש

בחוראת הרביה היהודי היום הריל"ג במספר אורחים העומדים לחזור למקום מותיהם, כי בתוועדות שבת-קדוש יגשו לרבי לקבל משקה.

היום מסר הרה"ת ר' ליבל זאייאט מבריל לרבי 4 מהדורות תניא שהדפיס – שלשה מהם בעיר ברזיל, ואחד בזואר שבאפריקה – בנוסף לכך צירף להה תמונות מספר אישים שהשתתפו בהדפסות בברזיל. הרבי החזיר את התמונה ובקשו שיצין את שמות האנשים והמקומות בהם צולמו. כן בקש לדעת את כתובתו של היהודי מזואר שהדפיס את התニア, כדי לשוחה לו מכתב.

בשוחר הרביה מביתו – סמוך לכינוסת השבת – עמד ר' ליבל הנזכר, והרביה הודה לו ("יא פריוואטע דאנק" = תודה אישית) עבור הדפסות התニア. אח"כ שאל אותו במספר המהדורות שהדפיס, וכשענה ארבע, נתן לו הרבי 4 מטבעות לשימם בקופה הצדקה. הרבי התענין בשלום אחד מבני משפחתו ומשביקש להה ברכה עבור בתו ענה הרבי: "אמן".

ש"ק פ' תזיעע, שבת החודש, ז"ך אד"ש

את ההפטורה, קרא הרבי ע"פ נוסח אשכנז (בஹוספה מספר פסוקים לפני ההפטורה ואחריה) – כמנג' הנשאים בזה.

30:1 – התוועדות.

בשיחה הראשונה, אמר הרבי שיש ללימוד מפי החודש, כי עבדתו של היהודי צריכה להיות אופן של התחדשות – לחפש עניינים בעבודת ה'. הרבי המשיך ואמר, שכארורה יכול יהודי לטעון, כי כיוון שנמצאים בזמן הגלות, מספיק לשמור על הקיטים ואין לתבוע דברים חדשים. אך ציריך לדעת, שתפקידו של היהודי להיות שותף לקב"ה במעשה בראשית, ולכך, כשם שהקב"ה מחדש בטובו בכל יומם מעשה בראשית, כך גם ציל אופן עבדתו של היהודי – השותף השני.

בשיחה השני עמד הרבי על הוראת שט' פרשת השבעה "תזיעע" – לא להסתפק בפעולה חד-פעמית, אלא לפעול באופן של "זרעה". שתבאי צמיחה וריבוי גדול. הרבי הסביר, כי כל יהודי צ"ל בבחינת "נרא" – המPAIR יהודים נוספים, שייהיו גם הם "נראות להAIR" וישפיעו על אחרים. דבר זה הוא בדוגמה עצם המצמיח פירות עם גרעינים, שהם יצמחו עצים ופירות נוספים.

כו ביאר הרבי את ההוראה מ"אשה כי תזרע", באמצעות כל העובה נקרת על שם בני ישראל (הנמלשים לאשה), כי דוקא עיי' בעוזותם נעשית לקב"ה דירה בתהותוניים.

לאחר השיחה התקרב הרה"ת ר' אברהם מאיר (דריזון), הרים כס' יון והחל לומר משהו בלחש. הרבי סימן שלא שומעים ונהי' שקט לביהכניס. ר'

בתפלת מנהה עלה הרבי לTORAH.

יוס א', ב"ח אד"ש

תפלת מנהה התפלל הרבי בbihachen's הגדל מפהת האורחים שבאו ל-77. בכניסת הרבי לביהchen's, עמד בפתח גבאי ביהchen's "אהל שם" במילאנו (איטליה) ומסר לרבי 'מפתח' מביהchen's, עשוי מזהב טהור. הרבי אמר לו "תודה רבה, בשורות טובות, בהצלחה רבה".

יוס ב', ב"ט אד"ש, ע"ה ניסן

כשהגיע הרבי מביתו, דבר ע"י המכונית כדקה, עם המרא דאתרא הרב דוארקין (קריאת התורה הייתה קצר מאוחר מהרגיל).

אחת'יך נסע ליאהול".

אחרי תפלה ערבית בירך במזול טוב חתן וכלה שהמתינו לו. ציעץ הרבי לנסוע לביתו ורמז להתחיל לנגן.

мотשובות הרבי בחודש זה

לשון כ"ק אד"ש בمعנה לכוי'כ פעולות ואירועים בשבועות הקודמים (ביניהם: הדוח' מפעולות צא"ח, ועד מחנכים, ועוד):

"נת' ות' ח,

ודבר בעתו —

בسمיכות לר"ח אד"ש ונΚודתו פורים אשר ליהודיים הייתה אורח
ושמחה ושנון ויקר — כפשו, וככל דחו"ל בזה — בן תהי' לנו.
אזכיר עה"צ.

* * *

לי'נשי ובנות חב"ד" בمعנה להודעה אודות היכינוס שלחן:
"ב"ה בדור"ח אד"ש התשד"מ.

בטח נוהגים בכל פגישה כיו"ב — שכארו"א יקבל (סמוך להגמר)
משחו למזכרות לקחת לביתו ולמוקמו. וק"ל. ת"ח על הבשוו"ט הנ"ל כן
תבש"ט ע"ד כהנ"ל מהצלחה עד יותר מהמשוער, וכפ"ס"ד. אזכיר
עה"צ.

* * *

נוסח כליל-פרט על מספר עניינים ופעולות:

"נת' ות' ח

ודבר בעתו —

בسمicates לימי הפורים

אשר ליהודיים הייתה אורח ושמחה ושנון ויקר כפשו וככל דחו"ל

아버ם ביקש ברכה עברו הרה"ח ר' ניסן שי' נעמנאוו מצרפת שיהי' בריא. הרבי בירכו בארכות ימים ושנים טובות, ושאל: הרוי יש לו — לר' ניסן — קרובים, ולמה לא גשו הם? ר' אברם ענה שהם מתבושים והרבי חיז' בנטול. כשהנו של הר' ניסן רצה לקום אמר לו הרבי לשבת.

השיחה השלישייה הייתה בהמשך לביאור אודות "קס רבה ושותי לר' זира" (בהתוועדות משבת פ' פרה). הרבי התיחס לשאלות שנשאלו ב"קביצים" ואמר כי מתוך השאלות נראה שלא תפסו את הנקודה העיקרית, כי "שחטיי" משמעו — פירוד הנפש מן הגוף — **בפשות...**

מאמר (כען שיחת) דיה "החדש הזה לכט".

בשיחה הרביעית, שאל הרבי בפרש"י ובהערות על הוויה. בהמשך, התיחס למה שהעירו אודות השאלה שהועלתה ב"יחידות" (בענין לימוד הל' פסח מפורים ואילך) שדבר זה מתוורץ ב"תוספות". הרבי אמר שתובע עליהם ברכה על כך שמעיניים במקורות הדברים, אך גם כן, מתוך הפלפול שכחו על הנושא אודותיו דובר... (הרבי ביאר זאת בהרחבה).

בשיחה הבאיה, לאחר הביאור בפרש"י, הזכיר הרבי את ה"מלואה מלכה" לטובת "הכנסת אורחים" ו"מקום טהרה", האמור להתקיים במו"ץ' ונתן בקבוק "משקה" לרבי"מ שם טוב. כן נתן הרבי "משקה" עבור הנוסעים למדינות רחוקות, בפרט עבור מקומות שהדפיסו בהם את ספר התניא, וכן עבור אה"ק. הרבי הזכיר שיש לנצל את כל ה"משקה" עבור התוועדות חסידית עוד לפני ימי הפסח, כך שלא יבואו למכור "משקה" זה lagi.

לקבל משקה גשו הזוכה בגורל מפארינו, ר' זושא וילימובסקי, ר' ליבבל זיין'ץ ונגיגים נוספים מרחבי העולם, שחלקם קיבל עבור מוסדות חינוך. לעומת זאת, אמר הרבי שלא יسع שוב ליאיר, בה הדפיס את התניא אלא ישלח את המשקה לשם. כשהנגיש, בין השאר, ר' מ' בוסטומסקי, אמר הריל"ג כי להה תושב כפ"ח והרבבי אמר כי כבר קיבל מישחו ממש. על כך השיב ר' מ' בוסטומסקי, כי הוא מעוניין לקבל עבור ביה"ס למלאה ומשתפי השיעורים בתניא בישיבות תיכוניות. לרבות רבנן מצרפת אמר הרבי שימסור גם לר' ניסן נעמנוב. יש לציין כי רבים קיבלו משקה והחלוקת נמשכה כ-20 דקות.

לאחר הניגון, בישר הרבי כי בימים הקרובים יודפס ספר תניא, שבסופו יודפסו כל "דף השער" של כל ספרי התניא שננדפסו בעולם כולו. בסיום השיחה החל הרבי לשיר "וואו וואנט משיח נאוי".

בשיחה האחרונה, ביאר את העניןblkוטי לו"ץ. ולאחר מכן התחיל לנגן "שיבנה ביהמ"ק", ועודד בעוז את השירה. אח"כ הזכיר אודות אמרת ברכה אחרונה.

בזה בן תחיה לנו
אזכור עה"צ'

ביז' לחודש זה, לאחד שתרגם הגודה של פסח לאנגלית וברגוט שפְּשָׁתְּ הַשֵּׁם HASHEM (השם) :

"...אין שמייס ללב לעניין עיקרי במצב ההווה המציגות היא שכוי'כ אומרים רק התרגוט. אמריות תיבת "החס" אין בזה שם כלל, אמרית תיבת "לארד" עאכו'כ D-G פס' י"ד אדמתה"ז שיש בזה קדושה ויותר מזה".

בתשובה ליוזי שכתב שהוא סובל מדי פעם בפתאומיות מפחדים ובכויות :

"באט לא נבדקו במשך י"ב חדש האחוריים, לבדוק התפליין והמזוזות. ובעצת רב מורה הוראה דעתנו.
אזכור עה"צ".

למשמעות שבקשה ברכה בקשר להעתיקת מקום מגורי מני. לפלאידא, כתוב הרב:

"העתיקת מקוס בשמיירת שבת ויום טוב, יהיה משנה מקום משנה מזל לטובה ולברכה".

רבה של מגדל העמק, הר"יר י.ד. שי' גروسמן, קיבל מענה מכ"ק אד"ש בקשר לדינער" שיעירך בקרוב לטובת רשות המוסדות "מגדל-אור":
"יתה בשעתומו"צ זוכות הדפסת התניא וכו' יעמוד, אזכור עה"צ".
יצוינו לפני זמן קצר הודפס התניא במגדל העמק בסיוועו של המרא דארהא.

רא"ד הלפרין עורך עיתון "כפ"ח" שהה בשבועות אלה ב"בית חיינו" שאל אם להכניס לעיתון את השיחה דשי' שמיני בביור דברי הגمرا (מגילה ז, ב) "קס רבה ושחטי לרי זира", הרב ענה בחוב. והוסיף שידפס זאת בცירוף החספות שידוכרו בההתווידות הבעיל"ט (דשי'פ תזרע - המעתיק).

לאחר שהוכנה השיחה והוכנסה לרבי כתוב הרב (בער"ח ניסן) :
"נת' ות"ח (על השתקלות וכו'). בראשום על הסדר דהעיגנים וכו').
בע' ג (וזהמצו"ב) שוי' זира - צ"ל רבה.
חבל שלא חכינו שוגט ר"ז חי' בchan. — ירושלמי ברכות פ"ז ה"ג. פ"ח ה"ה. ועוד".

לר' לוי וילימובסקי, מנהל בית חב"ד חולון שהכנס דוח'ץ מפעולתו
ותוכניותיו :

- 1) כMOVON בעצת עסקני אנ"ש שיחי' באה"ק
- 2) דוח'ץ ופ"ג נת' ות"ח ת"ח והמצו"ב ודבר בעתו וכו'.
מצו"ב לצדקתה שם. — הרבי צירף 118 ש'.
כו יבקש משקה בחתוואודות".

لتשובה צורפו גם \$200 כחשתפות בחובות בית חב"ד.

בمعנה לביקשת ברכה של היהודי מצרפת עבור אשטו — החולה במחלת
בדם :

"דוק בנסיבות האכילה ושתיי". והוסיף "אה"צ". לשובה צורפו
\$.11.

בمعנה להנחלת צאי'ח, שדווחה על אי שחוופים 26,000 מדבקות של שני
הפסוקים ("הריני מקבל וכו'", "אך צדיקים וכו'") עם תרגום לאנגלית:
"ווגדול הזנות וכו'".

מתשובות שקיבל הרב יהודה ליב רסקין, שליח הרבי במרוקו:
בمعנה על מסירת התניא שנדפס במקנס ענה הרב: "נת' ות"ח
בسمיכות לימי הפורים... (בנוסח שנדפס לעיל) מצורף 20 דולר".

על הדוח'ץ ואלבום ממנה חורף תשדי'ם ואלבום מפעולות הרבי בעיר
מקנס ענה: "הדיו"ח וכל המצו"ב והאלבומים נתקבל ות"ח בן יבש"ט תמיד כל
הימים".

בمعנה על קבלת תמונות משיעור התניא במקנס שנכחו בו מאות
אנשים: "נת' ות"ח ת"ח אזכור עה"צ. ויבש"ט".

בمعנה להודעת הרב רסקין שמתכוון להדפיס 25 פרקי תניא בתרגום
לערבית לקראת כי אב ושולא באם לעצין שゾרו "ארבעון שנין" להסתלקות
המקובל הרב לוי יצחק: "באפשר, אבל רק בהשער הראשון — דמוזר רק
אותה"ח — לא בזה שהוא העתק המשער אדמתה"ז". כמו'כ הוסיף הרב
שיכתבו (בנוסח להמקובל) גם "הרחה"ג ותורה"ח".

כמובן שאל הרב רסקין אם להוסיף (בתרגום הנ"ל) את שיחת כי"ק
אד"ש משנה תשלי"ז בנוגע לתניא בערבית. ועי"ז הואיל הרביה לענות:
"בஹוספה בסופו".

כו שלח לו הרב ני מטבחות של חצי דולר מכסף טהור וככתב: "מצורע
בזה לצדקה (החילוף) במדינתם".

בمعנה לבקשת ברכה ליודי שחללה במחללה נדירה ומושפע ב"בית
רפואה":
**"בדיקה התפילין (בפרט של יד) והמז". דיק בברשות האבו"ש, אוצייר
עה"צ".**

לאי מאניש כתב הרביו:
"הוספה בבטחון ובמילא בשמחה, עה"צ".

איש תקשורת מהי"ק כתב לרבי מספר שאלות, ובין השאר שאל מודיע
אין הוא עולה לא"י. להה ציין גם בתוך הדברים כי הוא רואה את עצמו
כיהודי חילוני. בין השאר כתב הרבי (חלוקת האחרון של התשובה אינו
מודיע):

**"...כל איש ישר הולך ונראה לו שיכל לעשות משתו לו לולתו — עליו
החויה להיות נמצא במקום שיוכל למלאות הנ"ל ובמידה הבי גוזלה ולא
במקומות שונה לו יותר.**

בעת מ"ת גור בורא העולם וכל אשר בו — ואתם תהיו לי מלכט
בהנים וגוי קדוש ומאו בטלה מציאות דיהודי חילוני, אלא שתנתן השם
הבהיר לאדם: **המתנהג יומית ו"אוכל"** רק **"מאכלים"** בריאות המחזקים
אותו בנו"ר, או ש**"אוכל"** גם **"מאכלים"** מזיקים כלל — פיוں שמכוסים
ב"שכבות סוכר", ו"ל".

ניסן

את ימי החג עשה הרב בספרייה